

Ülésrend a templomban

- Nadanicsekné Gereguly Piroska -

60-70 évvel ezelőtt istentisztelet vasárnap délelőtt 10-kor és délután 2 órakor volt. Az idősebbek és a távolabb lakók a 2. harangszónál, a közelebb lakók a 3. kezdetén indultak el otthonról. A harmadik harangszó végére mindenki beért a templomba. A férfiak többsége a református lelkésszel együtt, illetve után lépett be az épületbe.

A hagyomány alapján mindenkinek megvolt a helye A főbejárattal szembe, a tisztelendő úr széke előtt lócán ültek a konfirmált lányok. A konfirmálás a 6. osztály befejezése után, 12 éves korban történt. Az Úr asztala körül, a padsorok előtt körben lócák voltak. Itt ültek korosztály szerint a lányok. A már említett 12 évesek után, a férfiak padsora előtt ültek a 14-16 évesek. A bejárat ajtójától jobbra és balra padokban a református lelkész családja foglalt helyet. Előttük 17-18 éves lányok ültek lócákon.

Az asszonyok ajtóhoz közelebbi padsora előtt a Dely nevű módosabb lányok lócája volt. A belső padsor előtti lócán a 20 év feletti eladó sorba került lányok foglaltak helyet. Mindenkinek megvolt a padsorban a „maga széke”, amely „fíról fira” öröklődött. Az első padsor a Dely családé volt, a második a Bak családé. A harmadikban a Tóth, Vostyár, a negyedikben a Garan, Gereguly család ült. Ha egy lány férjhez ment, átült az új családja szerinti padsorba. Az idősebb asszonyok a hátsó padsorokban hallgatták az istentiszteletet. A bal oldali karzaton a legények ültek. A főbejárattól jobbra a karzaton fent az első sorban a Dely család legényfiai ültek. Középen volt a harmónium, amelyen a kántortanító kísérte az éneket. Mellette ültek az iskolás fiúk. Az iskolás lányok konfirmálásig az édesanyjukkal együtt hallgatták az igehirdetést. A főbejárattól jobbra a férfiak padsorai sorakoztak; a Dely és Bak családok férfi tagjai ültek itt is elöl.

A templom minden alkalommal tele volt. A kb. másfél órás istentisztelet után a záróének utolsó versszakát kezdve folyamatosan, padsoronként álltak fel az emberek, és mentek ki a két ajtón. A férfiak az iskola előtt (a jelenlegi óvoda, orvosi rendelő) álltak meg beszélgetni. Az asszonyok kiültek a kapu elé a padra. A lányok karöltve sétáltak az akkor készülő barlangút felé. Mögöttük 4-5 méter távolságra sétáltak a fiúk. Mindez kb. hetven évvel ezelőtt történt. A vasárnap délutáni szokások, a templomi ülésrend a II. Világháború után egyre inkább megszűnt.

(2004. októberében, Édesanyámék elmondása alapján jegyeztem le.)